

זמנים. הלכות יום טוב פ"ד ה

בא לא יאמר אדם וכו'. משנה פרק אין דין (ב"ה כ"ח): לא יאמר אדם לעצמו מכור לי בדינר אבל שוהם ומחלק ביניהם: וכן לא יקח מבעל חנות וכו'. משנה שם (דף כ"ט): אומר אדם להמנוי מלא לי כלי זה אבל לא במדה ר"י אומר אם היה כלי מיוחד למדה כו'. ואוקוס רבא מחייב הכי מאי אכל לא במדה לא יזכיר לו שם מדה אבל אם היה כלי מיוחד למדה ימלאנו ויש שם אוקמחא אחרת והלכה כרבא דהוא בפרק וקיי"ל כרבא. ובידכאמי רבי אלעזר אומר לרבי חמא בר חנינא מלי לי דין מלא למחר אן מכילין ליה, ע"כ:

בב הנחתום מודד תבלין וכו'.

נחתום מודד תבלין ונותן לחוק הקדרה כדי שלא יקדח תבשילו ופי' לאו דוקא נחתום אלא ה"ל לכל אדם אלא שדברו חכמים בזה, ואינו דומה למדידת השעורים לפני הכהן שחכמה כזו שיתבאר בסמוך משום דהאם ליכא פסידא בדבר שאינו נמדר כלומר שאין שם חשש הפסד בדבר אחר אלא שלא תאכל שעורים הרבה או מעט אבל כאן שאלו היו התבלין מרובין ויקדח כל התבשיל יכול כל אדם למדוד וכן נראה מדברי קנא גאונים ז"ל: אבל האשה וכו'. שם אומר רב אשה מודדת קמח ונותנת לחוק עיסתה כדי שתפול חלה בעין יפה ושמאל אחר אכסור וקצו והא' חסא דבי שמאל מותר ואמר אבוי השתא דלמחר שמאל אכסור ותנא דבי שמאל מותר שמאל הלכה למעשה חסא לשמועין, ובהלכות וכן הלכתא דאכסור ע"כ. ורש"י ז"ל פירש הלכה למעשה חסא לשמועין שאין מורין כן למי שאל לישאל אבל אי עבד לא מחיין בידים: דהלכה ואין מורין כן, ודעת ההלכות ורבינו עיקר דכיון דלמחר שמאל אכסור ודאי היה כסור דמחין בידים דמאן דעבד ומכל מקום מחיבתא דכסורא. פסקו כרב ומוחר לכהנא אבל מחיבתא דפומבדיתא שדרו אכסור כשמואל וכן עיקר: וכן לא ימוד וכו'. שם מיימרא לא ימוד אדם שעורים ויתן לפני בהמתו אבל קודר הוא קב או קבים ונותן לפניו ואינו חושש, ובהלכות פירש קודר משער בלמוד דעתו: כג' ומותר ליקח מן החנוני ביצים ואגוזים וכו'. משנה שם (דף כ"ט): אומר אדם להמנוי תן לי כלי זה אבל לא במדה ר"י אומר אם היה כלי מיוחד למדה כו'. ואוקוס רבא מחייב הכי מאי אכל לא במדה לא יזכיר לו שם מדה אבל אם היה כלי מיוחד למדה ימלאנו ויש שם אוקמחא אחרת והלכה כרבא דהוא בפרק וקיי"ל כרבא. ובידכאמי רבי אלעזר אומר לרבי חמא בר חנינא מלי לי דין מלא למחר אן מכילין ליה, ע"כ:

בא לא יאמר אדם וכו'. משנה פרק אין דין (ב"ה כ"ח): לא יאמר אדם לעצמו מכור לי בדינר אבל שוהם ומחלק ביניהם: וכן לא יקח מבעל חנות וכו'. משנה שם (דף כ"ט): אומר אדם להמנוי מלא לי כלי זה אבל לא במדה ר"י אומר אם היה כלי מיוחד למדה כו'. ואוקוס רבא מחייב הכי מאי אכל לא במדה לא יזכיר לו שם מדה אבל אם היה כלי מיוחד למדה ימלאנו ויש שם אוקמחא אחרת והלכה כרבא דהוא בפרק וקיי"ל כרבא. ובידכאמי רבי אלעזר אומר לרבי חמא בר חנינא מלי לי דין מלא למחר אן מכילין ליה, ע"כ:

בא לא יאמר אדם וכו'. משנה פרק אין דין (ב"ה כ"ח): לא יאמר אדם לעצמו מכור לי בדינר אבל שוהם ומחלק ביניהם: וכן לא יקח מבעל חנות וכו'. משנה שם (דף כ"ט): אומר אדם להמנוי מלא לי כלי זה אבל לא במדה ר"י אומר אם היה כלי מיוחד למדה כו'. ואוקוס רבא מחייב הכי מאי אכל לא במדה לא יזכיר לו שם מדה אבל אם היה כלי מיוחד למדה ימלאנו ויש שם אוקמחא אחרת והלכה כרבא דהוא בפרק וקיי"ל כרבא. ובידכאמי רבי אלעזר אומר לרבי חמא בר חנינא מלי לי דין מלא למחר אן מכילין ליה, ע"כ:

בר"א

לחם משנה

בר ואין נריך לומר וכו'. מ"ש ה"ה ז"ל לפי שאין אכסור לזרים ואין טובלת קודם הפרשה אע"ג דרבינו כהן ואין ז"ל חלה וזרעו וכו' וטעמו זה של ה"ה ז"ל לא שייך

הנהגות מיימוניות

אידי בר אבין והוא דתליא בתרישא: [ע] א"ר ירמיה בר אבא א"ר ששת אשה מודדת קמח ונותנת לחוק עיסתה כדי שתפול חלה בעין יפה ושמאל אכסור וקצו והא' חסא דבי שמאל מותר ואמר אבוי השתא דלמחר שמאל אכסור ותנא דבי שמאל מותר שמאל הלכה למעשה חסא לשמועין, ובהלכות וכן הלכתא דאכסור ע"כ. ורש"י ז"ל פירש הלכה למעשה חסא לשמועין שאין מורין כן למי שאל לישאל אבל אי עבד לא מחיין בידים: דהלכה ואין מורין כן, ודעת ההלכות ורבינו עיקר דכיון דלמחר שמאל אכסור ודאי היה כסור דמחין בידים דמאן דעבד ומכל מקום מחיבתא דכסורא. פסקו כרב ומוחר לכהנא אבל מחיבתא דפומבדיתא שדרו אכסור כשמואל וכן עיקר: וכן לא ימוד וכו'. שם מיימרא לא ימוד אדם שעורים ויתן לפני בהמתו אבל קודר הוא קב או קבים ונותן לפניו ואינו חושש, ובהלכות פירש קודר משער בלמוד דעתו: כג' ומותר ליקח מן החנוני ביצים ואגוזים וכו'. משנה שם (דף כ"ט): אומר אדם להמנוי תן לי כלי זה אבל לא במדה ר"י אומר אם היה כלי מיוחד למדה כו'. ואוקוס רבא מחייב הכי מאי אכל לא במדה לא יזכיר לו שם מדה אבל אם היה כלי מיוחד למדה ימלאנו ויש שם אוקמחא אחרת והלכה כרבא דהוא בפרק וקיי"ל כרבא. ובידכאמי רבי אלעזר אומר לרבי חמא בר חנינא מלי לי דין מלא למחר אן מכילין ליה, ע"כ:

בא לא יאמר אדם וכו'. משנה פרק אין דין (ב"ה כ"ח): לא יאמר אדם לעצמו מכור לי בדינר אבל שוהם ומחלק ביניהם: וכן לא יקח מבעל חנות וכו'. משנה שם (דף כ"ט): אומר אדם להמנוי מלא לי כלי זה אבל לא במדה ר"י אומר אם היה כלי מיוחד למדה כו'. ואוקוס רבא מחייב הכי מאי אכל לא במדה לא יזכיר לו שם מדה אבל אם היה כלי מיוחד למדה ימלאנו ויש שם אוקמחא אחרת והלכה כרבא דהוא בפרק וקיי"ל כרבא. ובידכאמי רבי אלעזר אומר לרבי חמא בר חנינא מלי לי דין מלא למחר אן מכילין ליה, ע"כ:

איש

בא לא יאמר אדם וכו'. משנה פרק אין דין (ב"ה כ"ח): לא יאמר אדם לעצמו מכור לי בדינר אבל שוהם ומחלק ביניהם: וכן לא יקח מבעל חנות וכו'. משנה שם (דף כ"ט): אומר אדם להמנוי מלא לי כלי זה אבל לא במדה ר"י אומר אם היה כלי מיוחד למדה כו'. ואוקוס רבא מחייב הכי מאי אכל לא במדה לא יזכיר לו שם מדה אבל אם היה כלי מיוחד למדה ימלאנו ויש שם אוקמחא אחרת והלכה כרבא דהוא בפרק וקיי"ל כרבא. ובידכאמי רבי אלעזר אומר לרבי חמא בר חנינא מלי לי דין מלא למחר אן מכילין ליה, ע"כ:

פרק חמישי

א אף על פי שהותרה הוצאה ביום טוב אפילו שלא לצורך לא ישא משאות גדולות בדרך שהוא עושה בחול אלא צריך לשנות. ואם אי אפשר לשנות מותר. 'כיצד המביא כדי יין ממקום למקום לא יביאם בסל ובקופה אבל מביא הוא על כתיפו או לפניו. המוליך את התבן לא יפשיל את הקופה לאחריו אבל מוליכה בידו: ב וכן משאות שדרכן לישא אותן במוט ישא אותן על גבו מאחוריו. ושדרכן לישא אותן מאחוריו ישא אותן על כתפו. ושדרכן להנשא על הכתף ישא אותן בידו לפניו או יפרוש עליהן בנגד וכל כיוצא בזה משינוי המשא. ואם אי אפשר לשנות נושא ומביא כדרכו. במה

א טור סי' תק: ב טור סי' תרי"ב סמ"ג לאוין ע"ה: ג שם: ד טור סי' תקכ"ה: ה טור סי' תק: ו טור סי' תקי"ב סמ"ג ע"ה: ז שם:

בד הולך אדם אצל רועה וכו'. בצרייתא הנזכרת ופירוש חנוני זה ופטס ורועה בין נכרים בין ישראלים הכל מותר חוץ מדברים שיש במין בהמה וכו'. משנה שם (דף כ"ט): אומר אדם להמנוי מלא לי כלי זה אבל לא במדה ר"י אומר אם היה כלי מיוחד למדה כו'. ואוקוס רבא מחייב הכי מאי אכל לא במדה לא יזכיר לו שם מדה אבל אם היה כלי מיוחד למדה ימלאנו ויש שם אוקמחא אחרת והלכה כרבא דהוא בפרק וקיי"ל כרבא. ובידכאמי רבי אלעזר אומר לרבי חמא בר חנינא מלי לי דין מלא למחר אן מכילין ליה, ע"כ:

בא לא יאמר אדם וכו'. משנה פרק אין דין (ב"ה כ"ח): לא יאמר אדם לעצמו מכור לי בדינר אבל שוהם ומחלק ביניהם: וכן לא יקח מבעל חנות וכו'. משנה שם (דף כ"ט): אומר אדם להמנוי מלא לי כלי זה אבל לא במדה ר"י אומר אם היה כלי מיוחד למדה כו'. ואוקוס רבא מחייב הכי מאי אכל לא במדה לא יזכיר לו שם מדה אבל אם היה כלי מיוחד למדה ימלאנו ויש שם אוקמחא אחרת והלכה כרבא דהוא בפרק וקיי"ל כרבא. ובידכאמי רבי אלעזר אומר לרבי חמא בר חנינא מלי לי דין מלא למחר אן מכילין ליה, ע"כ:

הוא במשנה אבל לא על המנות ולמה לי להסדורי בחר דיוקא: **בא כיצד הוא עושה אומר להמנוי וכו'.** עיין בב"ב סימן תקי"ז מה שמבאר ע"ז:

מגדל עז

מגדל עז וראה כי גם התלמוד תמה על ד' יעקב למה פירש וסדור פשוט ואין בה שום חידוש ולכן לא נראה ר"מ ז"ל לפרש ואם הראב"ד ז"ל ראה לפרש או היה בגימטריא ויש כרצונו. וגם מה שדסיק הראב"ד ז"ל לפרש מבניו ובני ביתו ומה גדולה כנגד הקטנה כבר כתבנו ר"מ ז"ל פרק כ"ג. והלכות שבת על סדרה בספר שולחן יע"כ לא הולך לכתבה כן כי שבת וי"ט שני אלא כדכיל נפש בלבד וסדור עמו: לא יאמר אדם וכו' עד סכום מנין. הכל פרק אין דין (דף כ"ט): הלוואות יו"ט עד משמחת יו"ט. פ' שולחן (דף ק"ח): אע"פ שאין מגביהין עד סוף הפרק. פ"ק דינא (דף י"ב):

פ"ה אע"פ שהותרה הוצאה ביום טוב אפילו בדרך שיש בה חשש חילול. פרק אין דין (דף כ"ט) ופרק המביא כדי יין (דף כ"ט):

והעיר: [ג] פריי אפילו נכרי רק שאין לירא ממחברו בדמשמע כוהנא ליפתא דאתא למחזא אבל הרקח כתב בשם רבו שבשפיר"א דלא שרי אלא ברועה או פשט או חנוני ישראל

ב בד"א נושא על האדם וכו'. רבינו כחז טעם לאכור הבהמה שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול. ויש מי שכתב שהוא לפי שאין משתמשין בצעלי חיים כל עיקר ביו"ט ובשבת. והרשב"א ז"ל כתב שמי הטעמים :

ג ואין מנהיגין את הבהמה וכו'. משנה שם (דף ל"ב ל"ג) כת"ק ובגמרא משום דמיחזי כמאן דלזיל להינגא : ואין הכוונה וכו'. פרק אין דין (דף כ"ה:) ח"ר אין הכוונה יולא במקלו ולא הרועה בהרמילו ואין יולאין בכסא אחד האיש ואחד האשה : ואיש שהיו רבים לריכים לו וכו'. שם ובהלכות ואם היו רבים לריכים לו מותר ומפורש שם אמימר ומר זוטרא מכחישי להו בשבתא דריגלא. והרשב"א חלק. ככתוב בין איש לאשה ואמר שהאיש כל זמן שאינו מציעת ואין ככתובו מפני כבוד זכור אסור לכתפו ולא מכר חילוק זה בהלכות גאלי מוכרה :

ד אין מוליכין את הסולם וכו'. פ"ק (דף ט') ב"ש מוליכין את הסולם משובץ לשוכן אבל מטעם מחלוקת לחלון וב"ה מחזיקין ובגמ' שתי לשונות איכא דלמרי אמר רב חנן בר אמי מחלוקת ברה"י דב"ש איח להו דרב יהודה אמר רב דאמר כל שאסרו חכמים מפני מראית העין אפילו בחדרי חדרים אסור וב"ה לית להו דר"י אמר רב אכל ברה"י דברי הכל אסור פ"י שמה יאמרו להטות גגו הוא נריך. והקשו לימא רב יהודה דאמר כב"ש ומירא חנאי היא דמיא שותקן בתמה אכל לא כנגד העם ור"א ור"ס אורכין. ור"ל פירוש הסוגיא לדעת רבינו דר"ח בר אמי סבר דפלוגתייהו דב"ש וב"ה תליא בזה דרב דכל מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין אפילו בחדרי חדרים אסור ואקשי ח"כ לרב תיקשי ליה מנ"ה והכי שצ"ק ב"ה ועבד כב"ש והירא חנאי היא כלומר מה שהעמיד ר"ח בר אמי מחלוקתן בזה הוא כת"ק דשומעין דל"ש שמה שאסרו חכמים מפני מראית העין לא אסרו בסתר אלא במקום רואים. ורב לא מוקים פלוגתייהו דב"ש וב"ה בזה אלא דברי הכל בעלמא סבירא להו דאסור אפילו בסתר והכי סבירי ר' אליעזר ור"ס דאי לא הוה מילני דב"ה. ומיהו אוקמיה דר"ה דכי פליגי ברה"י פליגי בדקאי קאי ולא מקשי לרב דמשום שמחה יו"ט הניחו כאלו. ור"מ חנאי היא ורב דאמר כב"ש ור"ס וליהו מוקמי פלוגתייהו דב"ש וב"ה בין ברה"י בין ברה"י דל"ה לא גזרי וסבירי שובכו מוכיח עליו גזרי ארה"י שמה יאמרו להטות גגו הוא נריך. ומתוך כך הם אורכרים אפילו ברה"י משום דכל האסור מפני מראית העין אסור וכו'. ולזה הפירוש כיון דק"ל כרב ואיכא דאמר כב"ש ור"ס וגמרא דב"ה אפילו ברה"י שרי וק"ל כב"ה וזה דעת הר"א ז"ל בהשגות ולזה הסכים הרשב"א ז"ל ומה שג"ל להעמיד דברי רבינו כחצני. וכזה רבינו סולם של שוכן לפי שסולם של עלייה אסור אפילו להטותו מחלון לחלון וכן מוכר בגמרא. ולא הוצרך רבינו לבאר זה בצינור לפי שכבר כתב פרק כ"ו מהלכות שבת שסולם של עלייה אסור בטלולו וכתבאר פרק ראשון מהלכות אלו שכל מה שאסור בשבת אסור ביו"ט חוץ ממה שמכר בהלכות אלו :

ה מי שהיו לו פירות וכו'. ר"פ ה' (דף ל"ה:) משילין פירות דרך ארובה ביו"ט אבל לא בשבת. ובגמ' נכתב בהלכות (דף ל"ו) ח"ר נחמן לא שמי אלא באתו הגג אבל מגג לגג לא. חניא נמי הכי לא יושבים מגג לגג אפילו בשבתותיו טוין חנא לא יתשלם בקבל ובחלומות ולא יורידם בסולמות ובגמרא שקלי ופרו אי דוקא חרבע וחמש קופות כדין הנזכר פכ"ו מהלכות שבת בספרי האורח או אפילו מוכר ואין מסקנה בגמרא מזה ולזה נכתבה ההשגה בהלכות כמות שהיא וכן רבינו לא חלק וכן עיקר להקל בשל דבריהם : שחם בהמה בשדה וכו'. פ' אין דין (דף כ"ה) משנה בהמה מסוכנת לא ישהו וכו' שחם בהמה מסוכנת נקט שחם אכל הוא הדיון לבריהו וכזה הרשב"א ז"ל וכן ראו להורות : **ו כל** שנאמין בו וכו'. משנה פ"ק (דף י"ד ט"ו) זה הכלל כל שנאמין בו משלחין אותו ביו"ט ופי' בגמרא דה"ק כל שנאמין בו בחול משלחין אותו ביו"ט ובגמרא ר"ש שרא לו

פ"ה ג איש שהיו רבים לריכים לו יולאין בכסא אחרי ומוליכין אותו על הכתף ואפילו בחפזין. רבינו החיר כיהוף וכן דעת הר"ף שלא הזכירו לאכור וגלגל שטעמא משום דאמרין בגמ' אמימר ומר זוטרא מכחישי להו בשבת דריגלא משום ביעמותא ואי נמי משום דוחקא דלכורה אלמא דאיש שרבים לריכים לו שרי לכתופי כי היכי דלא לדחקו ליה לזורה והוא הדיון מפני טעם אחר איזה שיהיה וכיון דאמימר ומר זוטרא עבדי כס עובדא נקטינן כוותיהו ולא חיישינן למאן דאמר הכס שלא יכתף. וזה"ל דללישנא דמשום ביעמותא משמע דלא שרי מעטמא אחריתא כובדים הר"ף ורבינו דכיון דמירי דרבנן הוא נקטינן כלישנא דמיקל. וגלגל מדברי רבינו דיליגא בכסא שאלמו היינו שהיו מוהגים לכוזיא אחר האנשים החשובים כסא ציד איש כדי שישב בו במקום שירצה. ואלוהי הוא אפריון שיושבים בו כשמתפסים אותו :

ד אין מוליכין את הסולם של שוכן וכו'. כתב ה"ה נראה לי פירוש הסוגיא לדעת רבינו דרב חנן בר אמי סבר וכו' מהב"י קולן בשורש קס"ה כתב גם כן כזה : **ובשהוא** ורב אמר ככ"י אליעזר ור"ס דלא מפליג וכו' דשרי בהרייטו שרי עכ"ל

השגת הראב"ד *אין מוליכין את הסולם וכו'. כתב הראב"ד ז"ל הוא אמר דבר זה אכל בגמרא לא אמר כן ולא חלקו דבר אלא העמידה כהנאי ורב חנן בר אמי כתבא קמא דמפלגי בין רב"ר לר"י ורב אמר ככ"י אליעזר ור"ס דלא מפליג וכו' דשרי בהרייטו שרי עכ"ל

אפילו בחדרי חדרים אסור כאן התירו מפני שמחת יום טוב : **ה מי** שהיו לו פירות על גגו וצריך לפנותם למקום אחר לא יושבים מגג לגג ואפילו בגגין השוין. ולא ישלשלם בחבל מן החלונות ולא יורידם בסולמות שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול. אבל משילין אפילו דרך ארובה ממקום למקום באותו הגג. שחם בהמה בשדה לא יביאנה במוט לעיר או במוטה אלא מביאה אברים : **ו כל** שנאמין בו אפילו "בחול אע"פ שאין נאמין בו ביום טוב כגון [ג] תפילין מותר לשלחן לחבירו ביום טוב. ואין צריך לומר

א עור סי' תקכ"ט סמ"ג לאוין ט"ז : ב עור סי' תיקח וע"ש כי הדין משונה : ג עור סי' תקבא : ד עור סי' תנח סמ"ג ט"ז : ה עור סי' תקנז סמ"ג ט"ז :

מחלוקתן בזה הוא כת"ק דשומעין דל"ש שמה שאסרו חכמים מפני מראית העין לא אסרו בסתר אלא במקום רואים. ורב לא מוקים פלוגתייהו דב"ש וב"ה בזה אלא דברי הכל בעלמא סבירא להו דאסור אפילו בסתר והכי סבירי ר' אליעזר ור"ס דאי לא הוה מילני דב"ה. ומיהו אוקמיה דר"ה דכי פליגי ברה"י פליגי בדקאי קאי ולא מקשי לרב דמשום שמחה יו"ט הניחו כאלו. ור"מ חנאי היא ורב דאמר כב"ש ור"ס וליהו מוקמי פלוגתייהו דב"ש וב"ה בין ברה"י בין ברה"י דל"ה לא גזרי וסבירי שובכו מוכיח עליו גזרי ארה"י שמה יאמרו להטות גגו הוא נריך. ומתוך כך הם אורכרים אפילו ברה"י משום דכל האסור מפני מראית העין אסור וכו'. ולזה הפירוש כיון דק"ל כרב ואיכא דאמר כב"ש ור"ס וגמרא דב"ה אפילו ברה"י שרי וק"ל כב"ה וזה דעת הר"א ז"ל בהשגות ולזה הסכים הרשב"א ז"ל ומה שג"ל להעמיד דברי רבינו כחצני. וכזה רבינו סולם של שוכן לפי שסולם של עלייה אסור אפילו להטותו מחלון לחלון וכן מוכר בגמרא. ולא הוצרך רבינו לבאר זה בצינור לפי שכבר כתב פרק כ"ו מהלכות שבת שסולם של עלייה אסור בטלולו וכתבאר פרק ראשון מהלכות אלו שכל מה שאסור בשבת אסור ביו"ט חוץ ממה שמכר בהלכות אלו :

ה מי שהיו לו פירות וכו'. ר"פ ה' (דף ל"ה:) משילין פירות דרך ארובה ביו"ט אבל לא בשבת. ובגמ' נכתב בהלכות (דף ל"ו) ח"ר נחמן לא שמי אלא באתו הגג אבל מגג לגג לא. חניא נמי הכי לא יושבים מגג לגג אפילו בשבתותיו טוין חנא לא יתשלם בקבל ובחלומות ולא יורידם בסולמות ובגמרא שקלי ופרו אי דוקא חרבע וחמש קופות כדין הנזכר פכ"ו מהלכות שבת בספרי האורח או אפילו מוכר ואין מסקנה בגמרא מזה ולזה נכתבה ההשגה בהלכות כמות שהיא וכן רבינו לא חלק וכן עיקר להקל בשל דבריהם : שחם בהמה בשדה וכו'. פ' אין דין (דף כ"ה) משנה בהמה מסוכנת לא ישהו וכו' שחם בהמה מסוכנת נקט שחם אכל הוא הדיון לבריהו וכזה הרשב"א ז"ל וכן ראו להורות : **ו כל** שנאמין בו וכו'. משנה פ"ק (דף י"ד ט"ו) זה הכלל כל שנאמין בו משלחין אותו ביו"ט ופי' בגמרא דה"ק כל שנאמין בו בחול משלחין אותו ביו"ט ובגמרא ר"ש שרא לו

לחם משנה

ש"ך אלא דוקא אמתות אבל חלה אסור להפרישה. מ"ה ס"ה לא כתב אלא דל"ן ז"ל המהמות אכל בחלה לא איירי ומ"ש ש"ך לשון ואין ז"ל בחלה דמותר להפרישה כשהעיסה נילושה ביו"ט משא"כ בהמהותא שאסור להפרישה כלל : **פ"ה ג ואיש** שהיו רבים לריכים לו יולאין בכסא אחרי ומוליכין אותו על הכתף וכו'. עיין בב"י סי' תקכ"ב שם חז"ן מה שקשה על דברי רבינו ז"ל ודברי הרשב"א ז"ל שכחם ה"ה ז"ל ומכל מקום עדין ז"ל ולהסו"ף על הירוצו דרבינו מפרש מה שאמר בגמרא פ' אין דין (דף כ"ה) ואמר לה משום דוחקא דלכורה שאינו מפרש כפירוש רש"י ז"ל שטומדין על רגליהן דלפירושא אס' אין עומדין מפניו אע"פ שזריכין לו אסור דא"כ היה לו לרבינו ז"ל לבאר זה ולומר דוקא איש שטומדין מפניו או שהיה נבעת כדלמרו בגמרא משום ביעמותא או דוחקא אבל מדכסה משמע דסבירא ליה דכל שרבים צריכין לו איכא דוחקא דלכורה אס' לא יבא מוכרה שם ממתינים לו ולכן סתם ואמר דכל שרבים צריכים לו מותר :

ד אין מוליכין את הסולם (של שוכן) משוכן לשוכן וכו'. לפי דעת רבינו ז"ל דאמר דאע"פ דכלל מקום אסור חכמים כאלו היתירו משום שמחה יו"ט י"ל שמה

הנהגות מיימוניות

ישראל וכן מצאנו בתשובת ר"י ב"ד יהודה, ע"כ : [א] בפרק חלון משמע לפירוש רבינו אברהם דסולמות שלנו אסורות לשלשן ביו"ט אבל לפר"ח שרי אפילו בשבת וע"ש גבי סולם המצרי : [ב] כב"ה ובאיכא דאמרי דרב חנן דמוקי פלוגתייהו ברה"י : [ג] רב ששת שרי

לשוכן אכל מטעם מחלון לחלון וב"ה מחזיקין ואמרין בגמרא בני ב' חייא נפוק לקרייתא כי אתו לקמי' דלכורהו אמר להו כלום מעשה בא לידכם אמרו לו סולם כלומר של עלייה בא לידנו והתירו אמר להם אלו ואסרו מה שבתרם איכא סכור מדקאמר ר' יהודה כסולם של עלייה לא פליגי מכלל דת"ק סבר כסולם של עלייה פליגי ולא היא ר"י טעמא דתנא קמא קא מפרש וכו' עד דאסיקנא אלא פ"ק של שוכן אין של עלייה לא כלומר שלא היתירו ב"ה כשמתנו אלא בשל שוכן אכל בשל עלייה אפילו ב"ה אורכין והלכה כב"ה. וכן כתב ר"י אלפס ז"ל ומה שחלק בין רב"ר לר"י זהו כלישנא בחדא דגרסין איכא דאמר אמר רב חנין בר אמי מחלוקת ברה"י דב"ש וב"ה לית להו דר"י אמר רב אכל ברה"י דברי הכל אסור כלומר דאמר ר"י אמר רב כל מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין אפילו בחדרי חדרים אסור וכו' ומה שחלק בין רב"ר לר"י זהו כלישנא בחדא דגרסין איכא דאמר גבי שמחה יו"ט ב"ש לחומרא וכו' לקולא ורמיהו וכו' ושקלינן וערינן עלם טובא ומיהו כבולה שמעתינן סליק לן דטעמיה דב"ה משום שמחה יו"ט ואית להו נמי דרב יהודה אלמא טעמא דיתירא משום שמחה יו"ט הוא וצ"ה עלו דברי ר"מ ז"ל על נכון ומהם הוכל להטותו להשיב על הראב"ד ז"ל : מי שהיו לו פירות עד באתו הגג. פרק משילין (דף ל"ה) : שחם בהמה בשדה עד איברים איברים. פרק אין דין (דף כ"ה) : כל שנאמין בו מותר. הכל פ"ק דבזיה (דף י"ד) :

המעבר

מגדל עז

זמנים. הלכות יום טוב פ"ה

שאלו להו' חילין ביו"ט ובמנהג משלחין יינות שמיים וסלחות: וכל דבר שאין נאסר וכו'. במשנה (דף י"ד:) משלחין קטניות אבל לא הבואה ר"ש מהיר בהבואה. ורבינו פוסק כח"ק והטעם לפי שיעקר ההבואה עומדת למחינה וזה חמשת המינים וכל שמהוסר מעשה האסור ביו"ט אסור לשלחו וכן מפורש שם. ויש מי שפסק כר"ש וקא יתיב טעמא למילתיה ר"ש גמ' משום דרואי לעשות מהן עסקיות ביו"ט. ואיני יודע למה נפסק כר"ש במקום ח"ק וכל שכן דמסכתא טעמיה דח"ק דלזיל. בחר רובא לפיכך דרואי לי דברי רבינו עיקר גם יש מפרשים שפסקו כן:

ז' ומשלחין חיס בהמה וכו'. במשנה ב"ש אומרים חיס משלחין חלא ממות וכו"ס אומרים משלחין בהמה חיה ושוף בין חיון בין שהיון: **ח' כל דבר שמוכר לשלחו וכו'.** שם הני רב יחיאל וכלבד שלא יעשו כשורה חסא חין שורה פחותה מג' בני אדם: **שולח שלשה מיני וכו'.** שם בעל רב אשי תלמוד גברי ותלמוד מיני מאי חיקו וכו' ליה ספיקא דרבנן ולקולא וכן פסקו ז"ל: **ט' המערב עירובי תחומין וכו'.** משנה פ' משילין (דף ל"ה) בהמה והכלים כרגלי בעלים:

י' חפצי הפקר וכו'. זו משנה שם (דף ל"ט) ושל עולי צבל כרגלי הממלא וכן כתוב בהלכות. וכן מוכרחת הסוגיא אשר שם במחלוקת רב נחמן ורב שש גבי מילא ונחן לתכריז דכלהו סביב להו דחפצי הפקר חין קוין שביה חלא הכי הן כרגלי הוצה כן גדולה מזו שנינו פירק מי שהוציאו (עירובין מ"ה) מי שישן בדרך ולא ידע עד שחשכה יש לו חלפים חמה לכל רוח דברי ר' יוחנן בן טרי וחכ"ל חין לו חלא ארבע אמות וכו'. וחמרו גמ' (דף מ"ה) חין טעמיה דר' יוחנן משום דקסדר חפצי הפקר קוין שביה חלא דלמא חין קוין שביה חלא ודאס שמי דהואיל וגמ' קנה ישן גמ' קנה ופסמו דס"ל דחפצי הפקר קוין שביה חלא. וחמרי חסא חמר ריב"ל הלכה כר"י בן טרי וחמר ריב"ל הלכה כדברי המיקל בעירוב ויריבי דלי אשמיטין הלכה כר"י ב"ג הוה אמינא בין לקולא בין לחומרא קמ"ל הלכה כדברי המיקל בעירוב ולי אשמיטין וכו'. ופירש"י ז"ל וכן בהלכות לקולא דישן קנה שביה. להומרא דחפצי הפקר קוין שביה וקמ"ל דהלכה כר' יוחנן ב"ג דישן קנה שביה משום דעמור קנה ישן גמ' קנה ולי חלכה כמותו בחפצי הפקר. וזה פירוש פשוט ומוכרח וכן פסקו

כל הפוסקים דחפצי הפקר חין קוין שביה חלא והשגות וכן כתוב שם ח"ל טעה במשנתו וכו'. ואין ספק חלאי שהר"א ז"ל נזכר ממה שחמרו **ט' המערב עירובי תחומין** ליו"ט הרי בהמה וכליו ופירותיו כמורה וכו'. **י' חפצי הפקר** [ו] הרי הן כרגלי מי שזכה בהן. **וחפצי** [ז] הכותים קוין שביה במקומן ויש להן חלפים אלהים אמה לכל רוח ממקומן גזירה בעלים כותים משום בעלים ישראל. **[ח] פירות שיצאו חוץ למקומן וחזרו אפילו במזיד לא הפסידו את מקומן מפני שהן כאדם שיצא באונס וחזר באונס: יא' המוסר בהמתו לבנו הרי היא כרגלי האב.** מסרה לרועה **א' מור סי' תקסו:** ב' מור סי' שס' ע"ג ע"ש דרבנן א' ג' הכל שם:

ב' המערב עירובי תחומין ליו"ט הרי בהמה וכליו ופירותיו כמורה וכו'. כתב הרשב"ד ז"ל אבל יש לנו טענה וכו' כלומר דהוא מפרש מה שחמרו בפרק משילין (דף ל"ט) בהמה המושכים וכו'. הרי הם כרגלי כל אדם כמו שפירשו ההוספות בפרק מי שהוציאו (דף מ"ה) ב"ד"ס (ב"ד"ס) שרצה לומר כרגלי הממלא ודלא כרש"י ז"ל ומפני זה חמר שמהלוקתם הוא במעיינות המושכים של עולי צבל דלא קמו שביה חין דיידי:

י' וחפצי העכו"ם קוין שביה במקומם ויש להן חלפים חמה לכל וכו'. קשה דחמרי לא השיג הרשב"ד ז"ל על רבינו בטעם זה כמו שהשיג בטעם שכתב לקמן בשור של פטם שהרי טעם זה מבוחר בגמרא פירק מי שהוציאו (דף מ"ז) דלא נאמר

לחם משנה **ח' המערב עירובי תחומין** ליו"ט הרי בהמה וכליו ופירותיו כמורה וכו'. כתב הרשב"ד ז"ל אבל יש לנו טענה וכו' כלומר דהוא מפרש מה שחמרו בפרק משילין (דף ל"ט) בהמה המושכים וכו'. הרי הם כרגלי כל אדם כמו שפירשו ההוספות בפרק מי שהוציאו (דף מ"ה) ב"ד"ס (ב"ד"ס) שרצה לומר כרגלי הממלא ודלא כרש"י ז"ל ומפני זה חמר שמהלוקתם הוא במעיינות המושכים של עולי צבל דלא קמו שביה חין דיידי:

י' וחפצי העכו"ם קוין שביה במקומם ויש להן חלפים חמה לכל וכו'. קשה דחמרי לא השיג הרשב"ד ז"ל על רבינו בטעם זה כמו שהשיג בטעם שכתב לקמן בשור של פטם שהרי טעם זה מבוחר בגמרא פירק מי שהוציאו (דף מ"ז) דלא נאמר לחם משנה **ח' המערב עירובי תחומין** ליו"ט הרי בהמה וכליו ופירותיו כמורה וכו'. כתב הרשב"ד ז"ל אבל יש לנו טענה וכו' כלומר דהוא מפרש מה שחמרו בפרק משילין (דף ל"ט) בהמה המושכים וכו'. הרי הם כרגלי כל אדם כמו שפירשו ההוספות בפרק מי שהוציאו (דף מ"ה) ב"ד"ס (ב"ד"ס) שרצה לומר כרגלי הממלא ודלא כרש"י ז"ל ומפני זה חמר שמהלוקתם הוא במעיינות המושכים של עולי צבל דלא קמו שביה חין דיידי:

י' וחפצי העכו"ם קוין שביה במקומם ויש להן חלפים חמה לכל וכו'. קשה דחמרי לא השיג הרשב"ד ז"ל על רבינו בטעם זה כמו שהשיג בטעם שכתב לקמן בשור של פטם שהרי טעם זה מבוחר בגמרא פירק מי שהוציאו (דף מ"ז) דלא נאמר לחם משנה **ח' המערב עירובי תחומין** ליו"ט הרי בהמה וכליו ופירותיו כמורה וכו'. כתב הרשב"ד ז"ל אבל יש לנו טענה וכו' כלומר דהוא מפרש מה שחמרו בפרק משילין (דף ל"ט) בהמה המושכים וכו'. הרי הם כרגלי כל אדם כמו שפירשו ההוספות בפרק מי שהוציאו (דף מ"ה) ב"ד"ס (ב"ד"ס) שרצה לומר כרגלי הממלא ודלא כרש"י ז"ל ומפני זה חמר שמהלוקתם הוא במעיינות המושכים של עולי צבל דלא קמו שביה חין דיידי:

י' וחפצי העכו"ם קוין שביה במקומם ויש להן חלפים חמה לכל וכו'. קשה דחמרי לא השיג הרשב"ד ז"ל על רבינו בטעם זה כמו שהשיג בטעם שכתב לקמן בשור של פטם שהרי טעם זה מבוחר בגמרא פירק מי שהוציאו (דף מ"ז) דלא נאמר לחם משנה **ח' המערב עירובי תחומין** ליו"ט הרי בהמה וכליו ופירותיו כמורה וכו'. כתב הרשב"ד ז"ל אבל יש לנו טענה וכו' כלומר דהוא מפרש מה שחמרו בפרק משילין (דף ל"ט) בהמה המושכים וכו'. הרי הם כרגלי כל אדם כמו שפירשו ההוספות בפרק מי שהוציאו (דף מ"ה) ב"ד"ס (ב"ד"ס) שרצה לומר כרגלי הממלא ודלא כרש"י ז"ל ומפני זה חמר שמהלוקתם הוא במעיינות המושכים של עולי צבל דלא קמו שביה חין דיידי:

י' וחפצי העכו"ם קוין שביה במקומם ויש להן חלפים חמה לכל וכו'. קשה דחמרי לא השיג הרשב"ד ז"ל על רבינו בטעם זה כמו שהשיג בטעם שכתב לקמן בשור של פטם שהרי טעם זה מבוחר בגמרא פירק מי שהוציאו (דף מ"ז) דלא נאמר לחם משנה **ח' המערב עירובי תחומין** ליו"ט הרי בהמה וכליו ופירותיו כמורה וכו'. כתב הרשב"ד ז"ל אבל יש לנו טענה וכו' כלומר דהוא מפרש מה שחמרו בפרק משילין (דף ל"ט) בהמה המושכים וכו'. הרי הם כרגלי כל אדם כמו שפירשו ההוספות בפרק מי שהוציאו (דף מ"ה) ב"ד"ס (ב"ד"ס) שרצה לומר כרגלי הממלא ודלא כרש"י ז"ל ומפני זה חמר שמהלוקתם הוא במעיינות המושכים של עולי צבל דלא קמו שביה חין דיידי:

י' וחפצי העכו"ם קוין שביה במקומם ויש להן חלפים חמה לכל וכו'. קשה דחמרי לא השיג הרשב"ד ז"ל על רבינו בטעם זה כמו שהשיג בטעם שכתב לקמן בשור של פטם שהרי טעם זה מבוחר בגמרא פירק מי שהוציאו (דף מ"ז) דלא נאמר לחם משנה **ח' המערב עירובי תחומין** ליו"ט הרי בהמה וכליו ופירותיו כמורה וכו'. כתב הרשב"ד ז"ל אבל יש לנו טענה וכו' כלומר דהוא מפרש מה שחמרו בפרק משילין (דף ל"ט) בהמה המושכים וכו'. הרי הם כרגלי כל אדם כמו שפירשו ההוספות בפרק מי שהוציאו (דף מ"ה) ב"ד"ס (ב"ד"ס) שרצה לומר כרגלי הממלא ודלא כרש"י ז"ל ומפני זה חמר שמהלוקתם הוא במעיינות המושכים של עולי צבל דלא קמו שביה חין דיידי:

לחם משנה **ח' המערב עירובי תחומין** ליו"ט הרי בהמה וכליו ופירותיו כמורה וכו'. כתב הרשב"ד ז"ל אבל יש לנו טענה וכו' כלומר דהוא מפרש מה שחמרו בפרק משילין (דף ל"ט) בהמה המושכים וכו'. הרי הם כרגלי כל אדם כמו שפירשו ההוספות בפרק מי שהוציאו (דף מ"ה) ב"ד"ס (ב"ד"ס) שרצה לומר כרגלי הממלא ודלא כרש"י ז"ל ומפני זה חמר שמהלוקתם הוא במעיינות המושכים של עולי צבל דלא קמו שביה חין דיידי:

י' וחפצי העכו"ם קוין שביה במקומם ויש להן חלפים חמה לכל וכו'. קשה דחמרי לא השיג הרשב"ד ז"ל על רבינו בטעם זה כמו שהשיג בטעם שכתב לקמן בשור של פטם שהרי טעם זה מבוחר בגמרא פירק מי שהוציאו (דף מ"ז) דלא נאמר לחם משנה **ח' המערב עירובי תחומין** ליו"ט הרי בהמה וכליו ופירותיו כמורה וכו'. כתב הרשב"ד ז"ל אבל יש לנו טענה וכו' כלומר דהוא מפרש מה שחמרו בפרק משילין (דף ל"ט) בהמה המושכים וכו'. הרי הם כרגלי כל אדם כמו שפירשו ההוספות בפרק מי שהוציאו (דף מ"ה) ב"ד"ס (ב"ד"ס) שרצה לומר כרגלי הממלא ודלא כרש"י ז"ל ומפני זה חמר שמהלוקתם הוא במעיינות המושכים של עולי צבל דלא קמו שביה חין דיידי:

י' וחפצי העכו"ם קוין שביה במקומם ויש להן חלפים חמה לכל וכו'. קשה דחמרי לא השיג הרשב"ד ז"ל על רבינו בטעם זה כמו שהשיג בטעם שכתב לקמן בשור של פטם שהרי טעם זה מבוחר בגמרא פירק מי שהוציאו (דף מ"ז) דלא נאמר לחם משנה **ח' המערב עירובי תחומין** ליו"ט הרי בהמה וכליו ופירותיו כמורה וכו'. כתב הרשב"ד ז"ל אבל יש לנו טענה וכו' כלומר דהוא מפרש מה שחמרו בפרק משילין (דף ל"ט) בהמה המושכים וכו'. הרי הם כרגלי כל אדם כמו שפירשו ההוספות בפרק מי שהוציאו (דף מ"ה) ב"ד"ס (ב"ד"ס) שרצה לומר כרגלי הממלא ודלא כרש"י ז"ל ומפני זה חמר שמהלוקתם הוא במעיינות המושכים של עולי צבל דלא קמו שביה חין דיידי:

י' וחפצי העכו"ם קוין שביה במקומם ויש להן חלפים חמה לכל וכו'. קשה דחמרי לא השיג הרשב"ד ז"ל על רבינו בטעם זה כמו שהשיג בטעם שכתב לקמן בשור של פטם שהרי טעם זה מבוחר בגמרא פירק מי שהוציאו (דף מ"ז) דלא נאמר לחם משנה **ח' המערב עירובי תחומין** ליו"ט הרי בהמה וכליו ופירותיו כמורה וכו'. כתב הרשב"ד ז"ל אבל יש לנו טענה וכו' כלומר דהוא מפרש מה שחמרו בפרק משילין (דף ל"ט) בהמה המושכים וכו'. הרי הם כרגלי כל אדם כמו שפירשו ההוספות בפרק מי שהוציאו (דף מ"ה) ב"ד"ס (ב"ד"ס) שרצה לומר כרגלי הממלא ודלא כרש"י ז"ל ומפני זה חמר שמהלוקתם הוא במעיינות המושכים של עולי צבל דלא קמו שביה חין דיידי:

י' וחפצי העכו"ם קוין שביה במקומם ויש להן חלפים חמה לכל וכו'. קשה דחמרי לא השיג הרשב"ד ז"ל על רבינו בטעם זה כמו שהשיג בטעם שכתב לקמן בשור של פטם שהרי טעם זה מבוחר בגמרא פירק מי שהוציאו (דף מ"ז) דלא נאמר לחם משנה **ח' המערב עירובי תחומין** ליו"ט הרי בהמה וכליו ופירותיו כמורה וכו'. כתב הרשב"ד ז"ל אבל יש לנו טענה וכו' כלומר דהוא מפרש מה שחמרו בפרק משילין (דף ל"ט) בהמה המושכים וכו'. הרי הם כרגלי כל אדם כמו שפירשו ההוספות בפרק מי שהוציאו (דף מ"ה) ב"ד"ס (ב"ד"ס) שרצה לומר כרגלי הממלא ודלא כרש"י ז"ל ומפני זה חמר שמהלוקתם הוא במעיינות המושכים של עולי צבל דלא קמו שביה חין דיידי:

י' וחפצי העכו"ם קוין שביה במקומם ויש להן חלפים חמה לכל וכו'. קשה דחמרי לא השיג הרשב"ד ז"ל על רבינו בטעם זה כמו שהשיג בטעם שכתב לקמן בשור של פטם שהרי טעם זה מבוחר בגמרא פירק מי שהוציאו (דף מ"ז) דלא נאמר לחם משנה **ח' המערב עירובי תחומין** ליו"ט הרי בהמה וכליו ופירותיו כמורה וכו'. כתב הרשב"ד ז"ל אבל יש לנו טענה וכו' כלומר דהוא מפרש מה שחמרו בפרק משילין (דף ל"ט) בהמה המושכים וכו'. הרי הם כרגלי כל אדם כמו שפירשו ההוספות בפרק מי שהוציאו (דף מ"ה) ב"ד"ס (ב"ד"ס) שרצה לומר כרגלי הממלא ודלא כרש"י ז"ל ומפני זה חמר שמהלוקתם הוא במעיינות המושכים של עולי צבל דלא קמו שביה חין דיידי:

יב מי שזמן אלו אורחים וכו'. משנה שם (דף מ') מי שזמן אלו אורחים וכו' לא יוליכו בידם מנות אלא"כ זכה להם אחר צמחיהם מעיו"ט :

יג וכן מי שהיו וכו'. שם משנה (דף ל"ט) מי שהיו פירותיו בעיר אחרת ועברו בני העיר לבוא לא יביאו אלו מפירותיו ואם עירב הוא הרי פירותיו כמוהו. ובגמ' אחרת

המפקיד פירותיו אלו הביאו רב אמר הרי הן כרגלי הנפקד ושמואל אמר הרי הן כרגלי המפקיד וק"ל דרב ושמואל הלכה כרב בליסורי ואוקימנא תסם לדידיה ממתיקין בשיחור לו קרן זוית :

יד בור של יחיד וכו'. שם (דף ל"ט) בור של יחיד כרגלי היחיד ושל אנשי העיר כרגלי אנשי העיר. ויש פירוש כרגלי אנשי העיר דעון חלוקה. וזה לשון הרשב"א בספרו הקצר הרי הן כרגלי אותה העיר ולפיכך אנשי העיר הם לא עירבו כל אחד מוליך אלפים אמה לכל רוח וכרי שחלה מהן חוט מוליך אלא כרגלי אנשי אותה העיר עירב אחד מן העיר לשון ואחד לדרוס זה מוליך לרגלו לשון זה מוליך לרגלו לדרוס שבור זה כדור שחפין ויש דברים אלו הם כרי כל ומלא לעצמו לא יזיז ממקומו לפי שהמים שבידו הרי הן של אנשי העיר והן מערבין ההחומין זה בזה מלא אחד מן העיר ונתן לו מוליך כרגלי הממלא שהרי מחלקו מלא ונתן לו. ויש מי שכתב דבור של אנשי העיר חין להם אלא אלפים אמה לכל רוח ואפילו עירב אחד מהן לא יוליכום אלא אלפים אמה ואין דבר זה מחזור והראשון עיקר עכ"ל. ושל עולי ככל כרגלי וכו'. ובהשגחה ח"א זה שבו וכו' וכבר הארכתי למעלה לבאר טעם ההשגחה בזה ובגמרא נחלקו במלא ונתן לחבירו דרב נחמן סבר כרגלי מי שנתמלא לו ור"ש סבר כרגלי הממלא ואוקימנא בגמרא דר"ב סבר המגביה מניח לחבירו קנה חבירו ורב שם סבר לא קנה וכבר כתב רבינו פרק שבעה עשר מהלכות גזלה ואבדה שם מגביה מניח לחבירו קנה חבירו ונתבאר

השגת הראב"ד *בור של יחיד וכו'. כתב הראב"ד ז"ל זה שבו וכו' כמו שכתבתי למעלה עכ"ל :

השגת הראב"ד *בור של יחיד וכו'. כתב הראב"ד ז"ל זה שבו וכו' מפני שהוא זכא לכל אחד ואחד בחלקו מעיו"ט ואע"פ שאין לו לשאל בריה"ס דבר של שותפין שם מקשידיים בחלוקה אבל הפסם זה שמוכר אותו חין עליו זאת ההקדשה כדי שיבא כל אדם ויקנה ויוליך לרגלו עכ"ל :

יז השואל כלי מהבדור וכו'. משנה שם (דף ל"ט) השואל כלי מהבדור מעיו"ט כרגלי השואל ומפרש בגמרא ח"פ שלא נתנו לו אלא צי"ט ואם צי"ט כרגלי המשתל ומפרש בגמ' ח"פ דרגיל דשאל מניח :

יח שנים ששאלו חלוק וכו'. בריה"ס שם (דף ל"ז) ח"ר שנים ששאלו חלוק זה לילך בו שחרית וכו'. ופירוש פשוט הוא ומבואר בזה וכדברי רבינו ואין בזה מחלוקת : וכן

השגת הראב"ד *שור של רועה וכו'. כתב הראב"ד ז"ל זה שבו אלא מפני שהוא זכא לכל אחד ואחד בחלקו מעיו"ט ואע"פ שאין לו לשאל בריה"ס דבר של שותפין שם מקשידיים בחלוקה אבל הפסם זה שמוכר אותו חין עליו זאת ההקדשה כדי שיבא כל אדם ויקנה ויוליך לרגלו עכ"ל :

השגת הראב"ד *שור של רועה וכו'. כתב הראב"ד ז"ל זה שבו אלא מפני שהוא זכא לכל אחד ואחד בחלקו מעיו"ט ואע"פ שאין לו לשאל בריה"ס דבר של שותפין שם מקשידיים בחלוקה אבל הפסם זה שמוכר אותו חין עליו זאת ההקדשה כדי שיבא כל אדם ויקנה ויוליך לרגלו עכ"ל :

השגת הראב"ד *שור של רועה וכו'. כתב הראב"ד ז"ל זה שבו אלא מפני שהוא זכא לכל אחד ואחד בחלקו מעיו"ט ואע"פ שאין לו לשאל בריה"ס דבר של שותפין שם מקשידיים בחלוקה אבל הפסם זה שמוכר אותו חין עליו זאת ההקדשה כדי שיבא כל אדם ויקנה ויוליך לרגלו עכ"ל :

השגת הראב"ד *שור של רועה וכו'. כתב הראב"ד ז"ל זה שבו אלא מפני שהוא זכא לכל אחד ואחד בחלקו מעיו"ט ואע"פ שאין לו לשאל בריה"ס דבר של שותפין שם מקשידיים בחלוקה אבל הפסם זה שמוכר אותו חין עליו זאת ההקדשה כדי שיבא כל אדם ויקנה ויוליך לרגלו עכ"ל :

השגת הראב"ד *שור של רועה וכו'. כתב הראב"ד ז"ל זה שבו אלא מפני שהוא זכא לכל אחד ואחד בחלקו מעיו"ט ואע"פ שאין לו לשאל בריה"ס דבר של שותפין שם מקשידיים בחלוקה אבל הפסם זה שמוכר אותו חין עליו זאת ההקדשה כדי שיבא כל אדם ויקנה ויוליך לרגלו עכ"ל :

השגת הראב"ד *שור של רועה וכו'. כתב הראב"ד ז"ל זה שבו אלא מפני שהוא זכא לכל אחד ואחד בחלקו מעיו"ט ואע"פ שאין לו לשאל בריה"ס דבר של שותפין שם מקשידיים בחלוקה אבל הפסם זה שמוכר אותו חין עליו זאת ההקדשה כדי שיבא כל אדם ויקנה ויוליך לרגלו עכ"ל :

